

EDVARD BENEŠ A DISKRÉTNÍ TAKTIKA PRODEJE

Československá diplomacie ve vztahu k Lužici v letech 1918-1919

Alexander Maxwell

Koncem první světové války usilovala významná část československé elity o anekci Lužice, kde v lužických Srbech spatřovala potenciální součást společného národa. Když český diplomat Edvard Beneš na pařížské mírové konferenci předkládal argumenty pro československou Lužici, projevil velkou zdrženlivost. Rétorika uplatněná v otázce československé Lužice ukazuje, že wilsonovský idealismus koexistoval s představou historického předchůdcovství a platným právem. Diplomatické argumenty Československa konečně ilustrují vlažnost českého zájmu a jsou dokladem Benešových diplomatických schopností.